

Mál nr. 49/2014
M og
V v/ almennrar slysátryggingar og slysátryggingar launþega.

Líkamstjón við vinnu dags. 21. júlí 2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 14. febrúar 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 28. febrúar 2014.
3. Tölvupóstur lögmanns M dags. 4. mars 2014.
4. Áverkavottorð vegna líkamstjóns M dags. 19. mars 2014.

Málsatvik.

Tilkynnt var um líkamstjón M, sem varð 21. júlí 2013, til V með tjónstilkynningu dags. 10. október 2013. Þar lýsir M atvikum þannig: „var að losa dekk undan dráttarvél með átaksskafti. Róin losnar með smá rykk og við það kemur slinkur á líkamann.“ Í tjónstilkynningu til Sjúkrátrygginga Íslands sama dag lýsir M atvikum með sama hætti og í tilkynningu til V. Ágreiningur er í málinu um hvort atvik falli undir skilgreiningu vátryggingarskilmála slysátrygginga um slys. Þ.e. hvort um sé að ræða skyndilegan utanaðkomandi atburð sem valdið hafi meiðslum á líkama M og hafi gerst án vilja hans, en umrædd skilgreining markar gildissvið þeirra vátryggingarsamninga þar sem M er vátryggður hjá V.

M telur að ljóst sé af lýsingu í tjónstilkynningu að líkamstjón hans megi rekja til skyndilegs utanaðkomandi atburðar í skilningi fyrrnefnds slyshugtaks vátryggingaréttarins. M bendir á að skv. lækisfræðilegum gögnum málsins hafi verið tekin röntgenmynd af mjóbakshrygg M um mánuði fyrir slysið og þarf hafi ekkert óeðlilegt komið fram. Atvikið þann 21. júlí 2013 hafi hins vegar leitt til samfallsbrots á hrygg og slíkt líkamstjón geti ekki komið til nema vegna utanaðkomandi áhrifa. M vísar einnig til lækisvottorðs sérfræðings í bæklunarskurðlækningum dags. 19. mars sl. þar sem kemur fram sérfræðilít viðkomandi um að áverkar M hafi ekki getað komið til nema vegna skyndilegs utanaðkomandi atburðar. Einnig bendir M á að Sjúkrátryggingar Íslands hafi samþykkt umsókn M um bætur vegna slyss, en sambærileg skilgreining slyshugtaksins sé í lögum um almannatryggingar nr. 100/2007 á og í vátryggingarskilmálum V.

V vísar til þess að tjónstilkynningar hafi verið fylltar út nokkru eftir atvikið og vísar til orðalags lækisvottorðs þar sem haft er eftir M að hann hafi heyrt smell í baki þegar hann var að beygja sig og nota mikinn kraft til að losa um dekk frá felgu. V telur því líkamstjón M ekki vera rakið til utanaðkomandi atburðar í skilningi slysátryggingarskilmála heldur til þess að M hafi reynt of mikið á sig. Einnig vísar V til eldri dómaframkvæmdar Hæstaréttar varðandi túlkun á umræddu slyshugtaki sem og þess að M hafði átt við að stríða óþægindi frá baki áður.

Álit.

Þegar metið er hvort líkamstjón M verði rakið til skyndilegs, utanaðkomandi atburðar verður að líta til þeirra gagna sem liggja fyrir um atvik þau sem leiddu til líkamstjónsins. Þar verður fyrst og fremst litið til lýsinga M sjálfs í tjónstilkynningum. Þó lýsingar í lækisvottorðum geti verið til stuðnings mati á atvikum geta þær ekki fortakslaut gengið framar lýsingum M sjálfs. Þegar litið er til þessa þykir nægilega sannað að slinkur hafi komið á líkama M þegar ró sú sem M var að taka á losnaði með rykk. Fær þessi niðurstaða einnig stoð í álitum sérfræðings í bæklunarskurðlækningum sem telur að áverki sá sem M hlaut hafi ekki getað komið til nema vegna utanaðkomandi atburðar. Með hliðsjón af ofansögðu telst sannað að líkamstjón M verði rakið til áhrifa utan líkama M en ekki til sjúkdóma eða annars innra ástands í líkama M, sbr. nýleg túlkun Hæstaréttar á slyshugtaki vátryggingaréttarins í máli nr. 412/2011. Verður að leggja hana til grundvallar í máli

Þessu. Skilyrði slyshugtaksins teljast því uppfyllt og á M rétt á bótum úr slysatryggingum vegna líkamstjóns sem tengist umræddu atviki.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr almennri slysatryggingu og slysatryggingu launþega hjá V.

Reykjavík 30. apríl 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.